

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.

Egyes példány nem kapható

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Előfizetni csak fél évnél lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
hírártok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Hírártok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Van-e szükség kongresszusra. — Levélbélyegek. — Munkáviszonyok és humanitárius intézmények. — Vegyesek. — Hirdetések.

Van-e szükség kongresszusra?

Mire végére jutunk e millenáris esztendőnek s majd ha bezárulnak a hatalmas ipari fellendülésről tanuskodó kiállításnak kapui, akkorára az ez évben megtartott kongresszusok száma bizonyosan meghaladja majd a százat.

Ha gondolkodunk e tény fölött, minden esetre szembeötlőnek fogjuk találni, hogy ép a föllendülés ez időszakába száz foglalkozási ág üzöi fontosnak vélik érdekeik helyesebb megvédése czéljából épen azon városban tanácskozni, melyre ez idő szerint nemcsak az ország, hanem a művelt világ figyelme is irányul.

Valóban nem szorult a magyarázatra, hogy az együttműködés fontosságát a parancsoló szükség teszi általánosan érthetővé. — Minél nagyobb és kiterjedtebb valamely üzletág vagy ipari foglalkozás, annál nagyobbak vele szemben a fogyasztók igényei, annál érzhetőbbek a terhek, erősebb a versengés és annál több a gondja az egyesnek, hogy az élet harcában eredményrel megállhasson.

Ez keszteti az egyes foglalkozási ágakhoz tartozókat, hogy összeállva olyan testületeket alkossanak melyek elég erősek arra, hogy közös érdekeiket képviselni és ha szükség, megvédeni is tudják.

Ez hozta össze minálunk a százele kongresszust, melyek mindegyike egyazon czélt követi: egyesíteni az erőket, hogy azok érvényre jussanak!

A mire az egyes ember hiába vállalkozik, azt az összeség játszva viszi keresztül, segíteni képes hibákon, nyomasztó helyzeteken, anyagi bajokon s a legtöbb esetben azt látjuk, hogy az értelmes tanácskozás erős akarattal párosulva és feltárva a bajokat és azok okait, megtalálja az orvoslásnak leghelyesebb módjait is.

Az idei kongresszusok megfigyelése arra az észleletre is vezet, hogy az összetartás érzete és az összetartozás szükségessége nemcsak a testi munkát végző apró embereket, hanem a szellem munkáit is egyaránt áthatja; így látjuk az állami és magánhivatalnokokat, a tanári és tanítói testületet, az újságírókat stb. kik csakugy megal-

kotják az ő érdekcsoportjukat, mint a szatócs, a kereskedő, kézműves és a hatalmas gyáros és keresik az alkalmat, hogy közös tanácskozás útján leplezetlenül feltárják helyzetüket, elmondják bajaikat és keressek a módot ezek megszüntetésére. Ez érdekcsoportok, bárha tagadhatatlanul növelik az egyes osztályok elkülönését, mindenestre jök arra, hogy kényeret adjanak az egyesnek s ezáltal segítenek az összeség bajain is; erős gyűrűkhöz hasonlóan megvédik a hozzájuk tartozókat mások tulkapásai ellen.

Ilyképen jutott emberies megélhetéshez a tanítói kar s így szereznek maguknak nyomatékokat és munkájokért anyagi jutalmat, a gyárosok és egyes kereskedői osztályok.

Épen csak egy foglalkozási ágról: a dohány- és szivarellárusítokról nem veszt tudomást a világ s míg egyesek tagadják, hogy kereskedőkhöz számítandók, a hivatalnokok közé bizonyosan nem tartoznak s így igazában nem tudják, vajjon egyáltalában számítanak-e valahol! Ez egymagában még nem volna baj, ha ez állapotnak egyéb hátrányai nem lennének.

A dohányárus a bevásárlás- és eladásnál hivatalnok gyanánt szerepel, a ki, pontosan kell, hogy betartsa a jövedék előírásait; mikor azonban az adó és egyéb terhek kirovásáról van szó, akkor már magános fél, kinek csekély keresetét krajezárig pontosan utána számíthatják. Foglalkozása előirt órákon át üzletehez köti s az állammal és vevőközön-séggel szemben nyilvános faktorként szerepel, kinek gyakran van mit viselni a reárott terhek és kötelességeken, anélkül, hogy jogokat igényelhetne valaha. Ilyképen nehéz keresetét az előírásokhoz ragaszkodva folytatja, alig gondolva rá, hogy manapság minden osztálynak és foglalkozásnak vannak jogos igényei, a melyeknek érvényesítésére megvannak a törvényes utak és formák. Erről a dohányárusok nagy többsége keveset tud, bármennyi panaszozni valója van is, pedig rászolgál alaposan, hogy a nyilvánosság vele is foglalkozzék, vele, a kinek csak magán-

szemelye tesz, esetleg számít s akinek bajával csak kivételesen törődik az állam, persze akkor, ha ez a jövedék érdeket nem érinti.

Ösmert dolog, hogy mi a magas pénzügyminiszterium iránt mindig közszóval adóztunk, valahányszor az a dohányárusok érdekeit támogatta, a mint ez legutóbb is a dohányárudák újjászervezésénél a fővárosban történt. Ezen okból tisztában vagyunk azzal, hogy a dohányárusok sanyaru helyzeteért a pénzügyigazgatóság okolható; ellenkezőleg másutt van a baj. Központi egyesületre van szükségük a dohányárudáknak és pedig sürgősebben, mint bármely más foglalkozási ágnak. Végre is számoljunk a helyzettel! Az állam nem magánszemely, hogy egyesekkel, akikkel épen összeköttesben áll, tárgyalhatna. A mit rendeleti uton létrehoz, az egyaránt kell hogy érvénnyel birjon mindenki számára és így vagy mindenkinek egyenlően használ, vagy károkat okoz. Ezért aztán egyeseknek vagy egyes csoportoknak beadványai nem sok figyelemben részesülhetnek a miniszterium részéről. Ebből azután napnál világosabban az következik, hogy a dohányárusok összes erejüket egyesítve, számottevő egyesületet alkossanak, ha nem akarnak továbbra is páriái maradni a társadalomnak és ha nem akarnak lemondani helyzetük javításának reményéről.

Eminens fontosságú volna tehát egy országos értekezletnek megtartása, a melynel nem diszebedékről és előre tervezett multságokról volna szó — amint az különben szokásban van — hanem igenis arról, hogy alapot és formát adjon egy üzletágnak, amelynek létezéséről manapság meg azok sem tudnak, a kik azt folytatják.

Levélbélyegek.

Tudomásunk szerint már évek előtt orvosolni akarták azon abnormis állapotot, hogy levélbelyeget és váltóürlapot csak egy központi helyen a vámhivatalban lehet kapni.

Sőt arra is emlékezünk, hogy vállalkozónak akarták az elárusítást átadni

ki köteles lett volna különböző városnegyedekben fióküzleteket tartani, hogy a kistőzsdéseknek a vásárlás könnyebben hozzáférhető legyen. Indokolták e szándékot azzal, hogy legtöbb kistőzsdésnek nem érdemes kis forgalmáért oly messze és időtrábló utat tenni a vámpalotába és legtöbbször nincs is bélyeg.

A terv nem valósult meg. Valószínűleg azon okból, mert a kincstárnak az átmeneti intézkedés pár ezer forintjába került volna, már pedig nálunk a takarékoság elve a tőzsdés rovására legtöbbször győzelmet arat. Kenyszerítik inkább a kistőzsdést bélyegtel tartani; de eredmény nélkül. Ma sem találunk minden tőzsdében bélyegárut, mert 20 frtos készletért hetenkint fel napot, időt pazarolni és költskezni a vámházhoz igazán nem érdemes, a lóvonati vagy omnibusz költség majdnem annyit teszen ki, hogy egy heti bélyeg és váltócladás jutalekét megsemmisíti.

A nagyobb konsumot csinálóknak is nagyon messze a vámpalota; mert gyakori eset, hogy egyik-másik bélyeg nem kifogy, azt keresik; de ezen egyért időt mulasztani és költskezni, mikor a város másik végén lakik — nem érdemes.

A fogyasztóközönségre is kellemetlen, ha nem kapja épen azt, a mit kér, sőt néha többet ad ki e vegett.

Hol itt a hiba? Ott, hogy Budapest szükségletének csak egy bélyegfőáruda kevés. Nem a fogyasztás nagysága itt a mérvadó, hanem a hozzáférhetőség, mert az utolsó két évtized alatt a főváros építkezése, illetve beépített területe messé megnőtt ehhez, hogy a vámház közeli központ lehessen.

Vannak elárúsító helyek, melyek több mint egy mértföldnyire fekszenek a vámháztól.

A decentralizálás a fogyasztásnak, fogyasztónak és elárúsítónak egyaránt előnyös volna.

Kerületi elárúsítóknál gyorsabban szerzi be szükségleteit az árus.

A bélyegelárúsításra nem lehet sok költséget előírni, nem is óhajtjuk, hogy minden kerületben hivatal állítsanak fel hivatalnokokkal, szolgálakkal; ami javaslatunk ez:

A kerületi postahivatalok bizassanak meg a levélbélyegek nagyban elárúsításával. Esetleg egy-egy pénzügyi tisztviselő helyettesíték oda a külön kezeléshez.

A befizetés postatakarékpénztári lapok útján történhetne.

Igy minden árus közel találna a nagyban árudát, hol bélyegtel, váltót kaphat. **A kincstárnak többlet kiadása ebből nem lenne, sőt haszna lenne; mert a fogyasztás okvetlen növekednék.**

A napnak minden órájában, minden nehézség nélkül egy percnyi idő alatt

lehetne bélyegtel kivenni. Rend és pontosság nagyobb lehetne, mint most.

És ez kiterjeszhető volna az egész országra. Mennyi jövedéki kihágás, leletetés, kincstár megrövidítése volna megszüntetve; mert ezek mai okai, hogy néha csak más helységbe menés révén lehet a szükségelt árut kapni.

Tőzsde és posta minden kis helységben van. Területi nehézség tehát ezen megoldásban nem volna.

Noha javaslatunk előnyösségét az egész ország érezné, meggyőződésünk az, hogy személyzet szaporításra szükség nincs; mert vidéken játszva elvégeznék a postakezelők a bélyeg nagyban kiadást is.

Szeretjük hinni, hogy javaslatuk irányadó körökben méltányos elbírálásra talál és rövidesen megvalósítva fogjuk látni.

Munkásviszonyok és humanitarius intézmények.*

Munkások dohányjövédéki kincstári szolgálatban a dohányáru-raktáraknál, dohánybeváltó-hivataloknál és dohánygyáraknál állanak.

A dohányáru-raktáraknál a dohánygyárak által odaszállított gyártmányok elraktározása, továbbá ugyanezen gyártmányoknak az árusok részére való kiszolgáltatása körül felmerülő raktári munkák teljesítésére, szakképzettséget nem igénylő és kizárólag csak napszámos férfi munkások alkalmazhatók ugyan állandóan egész éven át és az egyes raktárak munkakörének megfelelő, összesen azonban aránylag kevés számban és tekintettel a napszámos munkások gyakoribb változására, inkább ideiglenes jelleggel.

A dohánybeváltó-hivataloknál, az ott felmerülő munkák természeténél fogva, egész éven át állandóan igen kevés munkás van foglalkoztatva, nagyobb számmal pedig csak időközönként, jobbra az év egyes sakaiban következő munkák végzésére alkalmazhatók munkások, u. m.:

Télen a termelők által beszolgáltott dohányok beváltása alkalmával mérlegelés, dohányhordás és asztalozásra; tavasszal a dohányok kiképzése és az ezzel egybekötött átaztagolás körül; a nyár folyamán a kiképzett dohányok válogatására és a dohányok elbálozására; ősszel rendszerint a dohányok elszállítása körül.

Mindezen munkák önértékdőleg különös szakképzettséget szintén nem igényelnek s épen csak a kiképzett dohánylevelek válogatásának eszközlésével jár némi egyszerűbb oktatás.

A dohánybeváltó-hivataloknál egyaránt alkalmazott férfi- és nőmunkások ezek szerint tehát mind időleges mun-

kákra fölfogadottak nagyobbára ideiglenesek s napszámot élvezők.

A dohányáruraktári és dohánybeváltó-hivatalbeli munkásokkal szemben a dohánygyári munkásoknak száma jelentősen mondható, másrészt mint gyári munkások más elbírálás alá is esnek.

Dohánygyári munkásoknak mindazon egyének tekintetnek, kik a m. kir. dohánygyárakban szolgáltatásra való fölvetelüknel szolgálati esküt nem tesznek és a dohánygyári munkásokra nézve fennálló munkásszabályoknak s munkarendnek feltétlenül alávetve.

Ily munkások részint állandóan, részint ideiglenesen leszenek felvéve; az előbbieket állandó, az utóbbiakat kiségitő (ideiglenes) munkások gyanánt szerepelnek.

Ugy az állandó, mint a kiségitő munkások számát a dohánygyárak közvetlen felsőbb hatósága határozza meg, a munkások felvétele, alkalmazása és az azokkal való fegyelmi elbánás pedig a dohánygyári igazgatóságokot illeti meg.

(Folyt. köv.)

Vegyesek.

A nemzetközi posta- és táviró-kongresszus ma tartotta meg a harmadik teljes ülését Szalay Péter elnöke alatt. A mai ülés anyagát azok a javaslatok képezték, amelyeket a bizottságok a legutóbbi üléseiken intéztek el. Az ülésen elfogadott fontosabb megállapodások közül kiemeljük a fordított táviratokra vonatkozólag azt a határozatot, hogy a továbbítás alatt elfe. ditott táviratok kikorrigálásának díjai a számadások egyszerűsítése céljából az egyes államok között nem számoltathatók le. A konferenciának az előterjesztések letárgyalása vette igénybe idejét, amelyek a gépkezelésben több könnyítést céloznak, valamint a továbbítási szolgálat gyorsítását, a táviratok hibátlan továbbadását vannak hivatva biztosítani. A mai teljes ülésen jelentette be Matzenauer K., Venezuela képviselője, hogy Nicaragua szintén csatlakozott a nemzetközi táviró-egyezményhez. Az európai diplomáciában nem marad észrevétlenül, hogy Mexikó képviselve van a konferencián, amit feltűnővé tesz az a körülmény, hogy Miksa császár halála óta Mexikó sohasem vett részt a nemzetközi aktusban, amely azt vonta maga után, hogy ennek az államnak a diplomáciailag akkreditált képviselője az osztrák-magyar monarchia területén megjelenjék. Most Mexicót Saturnio Jolas, a táviró-intézet vezérigazgatója képviseli. A konferencia egyik legközelebbi ülésén nálás köszönetét fejezte ki ő felségének a budai várpalotai fogadtatásért és ezt a köszönetét M. Fischer angol delegátnak, a konferencia doyenjének indítványára jegyzőkönyvbe foglalták. Az ülés végetével a konferencia hölgyvendégei a magyar delegátusok kalauzólása mellett megtekintették a Tudományos Akadémia termeit és a konferencia helyiségeit. A hivatalos program szerint 14-ig tartanak a tanácskozások, de nem lehetetlen, hogy néhány nappal megtoldják a kongresszus idejét. A programnak két kiemelkedő pontja lesz még különösen; a kabel-társulatok diszlokómája a kongresszus tiszteletére július 10-ikén a Royal-fogadóban és július 12-ikén a kecskeméti kirándulás, amelyen be akarják mutatni a kongresszus tagjainak a magyar népeletet. Kecskemét

* A Dohány és Dohányjövédék Magyarországon című könyvből.

városa nagy diszszel készül fogadni a vendégeket és a kirándulás alkalmából nagy népünnepet rendez. A kongresszus tagjai különben mindennap meglátogatják a főpostát és tanulmányozzák az ügykezelést, amiben Dürr Károly igazgató és Paál tanácsos vannak segítségükre. A külföldi postások különben a legnagyobb elismeréssel szólnak a magyar posta-viszonyokról.

A czukoradó felmérése. Az új czukoradótvényt ma közli a hivatalos lap, miután az tegnap az »Országos Törvénytar«-ban kihirdetett. Az új törvénynek a kiviteli prémiumokról rendelkező 2 paragrafus augusztus 1-én lép csak életbe, míg az 1. §, mely a fogyasztási adónak 11 frtól 13 frtra való fel-emelését rendeli el, a kihirdetés napján, tehát tegnap lépett életbe. Tegnapról kezdve tehát minden métermázsa czukor után, mely valamely finomított vagy szabadraktárból a szabad forgalomba kerül, 11 ft helyett 13 ft fogyasztási adót szednek. Minthogy a már forgalomban lévő czukor utólagos megadóztatását a törvény nem rendelte el, előrelátható volt, hogy a törvény életbelépése előtt nagy mennyiségben igyekeztek a czukort forgalomba hozni, hogy ilyen módon az olcsóbb fogyasztási adótételt biztosítsák maguknak. Ausztriában például a múlt hónapban 488.000 métermázsa czukor került forgalomba, míg tavaly júniusban 251.000 métermázsa. Ez az eljárás egészen törvényes ugyan, de mégis az a következménye, hogy az állam elveszti az adókülönbséget, a tulajdonképeni fogyasztónak azonban mégis csak a 13 forintos adót kell megfizetni. Az igaz, hogy a czukorárak egyelőre csökkenőben vannak, részben a kedvező répatermési kilátásokra,

részben pedig éppen azért, mert nagy készletek vannak a szabad forgalomban.

A cigarettázás hatása. A tudomány egy embere New-Yorkban legutóbb fiatal tanulókon érdekes kísérleteket demonstrált a cigarettázás hatásáról. A kísérletre szolgáló tanuló egy pamlagon feküdt, az előtte álló asztalon nyugvó kezének tenyerét felfelé fordítva. A tanár könnyű, vékony bambusz nád alkalmazott a kezéskultra telt egy parafadarabra, és egy második parafadarab éppen az úterre tétetett, úgy, hogy az ily módon elhelyezett bambusz nád az úter minden egyes ütését világosan mutatta. Az egész osztály az úter működését pontosan megfigyelhette. Legelső sorban a pamlagon fekvő tanuló normális útere lön megállapítva. 332 ütés lön 5 percze megállapítva, ami átlagos számban 66 $\frac{2}{3}$ ütést eredményez, egy percze. Azután a tanuló egy cigarettára elszívásához fogott és a füstöt felszívta, mint ezt a legtöbb cigarettaszívó teszi. Azonnal észlelhető volt az úter emelkedése. Ot perc alatt 376 ütésre emelkedett, ami átlag 75 $\frac{1}{2}$ ütést eredményez egy percze. Egy második kísérlet alatt az ütés 79-re emelkedett egy perczen. A harmadik kísérlet akkor tétetett, a midőn a tanuló már 2 cigarettát teljesen kiszítt. Az úter a kísérletezés ideje alatt folyton 80-on felül maradt, sőt 5 percze 420 ütést tett ki, ami percenként 84 ütést tesz ki. A cigarettázás a normális érütést több mint 17 ütessel magasbitotta, tehát majdnem 25%-kal gyorsította. Minden ütés a bambusz nád felemelkedése és alábbszállása által ellenőrizhető volt. A tanár az órát tartván kezében, egy tanuló pedig számlálta az ütéseket. A cigarettázás hatása-

nak ezen kísérlete után a cigarettaszívás és füstnyelés iránti előszeretettel gyorsan alábbszállt az egyetemi hallgatók közt.

Kocsiközlekedés a kiállításon. A kiállítás igazgatóságának nagy üléstermében a »kocsiközlekedés szabályozása« dolgában volt ma délelőtt 10 órakor értekezlet. Az ülésen résztvettek: Schmidt József igazgató, Müller Béla műszaki tanácsos, Gelléri Mór titkár, Kövesdy Béla számtanácsos, dr. Kovács József, Saly Dezső rendőrtanácsos, Palágyi Kálmán és Hegedűs Odón főfelügyelők, Dániel Béla és a kiállítás összes vendégülősei, kávései, czukrászai stb. Arról volt szó, hogy az élelmi szerekkel és egyéb dolgokkal bejövő kocsik, milyen időben s mely utakon közlekedhessenek a kiállítási területén. Az ülésen kimondották, hogy július és augusztus hónapokon a jeges, sörös és egyéb nehéz szereknek csakis reggel 5 óra és 8 óra között jöhetnek a kiállításra s már 9 órakor tartoznak a területről távozni. Az élelmi szerekkel érkező könnyebb, kisebb kocsik 9 óráig jöhetnek s az időn túl a rendőrség azonnal távozásra szólítja fel őket. A szemét és hulladék kihordására az időt esti 11 és 12 óra közé tűzték ki.

A deákok szivarozása ellen. Amerikai egyetemek harcot indítottak a deákok szivarozása ellen, mert szerintük a szivarozás egészségtelen és az elmére is károsan hat. Bostonban az egyetem falain belül nem szabad szivarozni. A yalei egyetem tanárai statisztikai adatokkal igazolják, hogy a nem dohányzó fiatal emberek többet tudnak a dohányzóknál.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

7617/896. sz.

A J Á N L A T.

A m. kir. dohánygyárak és dohánybevéltő hivatalok részére 1896. évi augusztus hó 1-től kezdve 1899. évi július hó végéig bezárólag terjedő három évi időszakban szükséges különféle gazdasági cikkek szállításának biztosítása iránt ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A szükséges cikkek első évi körülbelüli mennyisége a következő:

IV. csoport. 10. a tétel asztalosenyv 5570 kgr., 22. tétel keményítő 4846 kgr., 32. a tétel olaj, kozlóművek kenésére 3930 kgrm., 32. n. olaj hengerkenésre 8400 kgr. 32. c tétel faolaj 400 kgr.

VI. csoport. 1. d tétel abroncs mogyorófaból 56 literes 1 $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{3}{4}$ m. hosszú, 175000 drb, 1. c tétel u. a. 100 literes 1 $\frac{1}{2}$ —3 méter hosszú, 82000 darab.

A szállítandó cikkek részletes kimutatása a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság szertari ügyosztályában, a m. kir. dohánygyári igazgatóságok és a dohánybevéltő felügyelőségeknél a hivatalos órák alatt megtekinthető és lemosolható.

Ezen részletes kimutatásban foglalt gazdasági cikkek egy évi szükséglete csak megközelítőleg van felvéve és így a m. kir. dohányjövédék a kiírt egy évi szükségletnek csakis 85%-ra, az az nyolczvanöt százaléka néve vállal felelősséget, hogy azok egy évi időtartam alatt tényleg megrendelteni és átvetetni fognak, de viszont a m. kir. dohányjövédék fentartja magának a jogot, hogy a kiírt egy évi szükségleten felül még évenként 15%-ra, az az tizenöt százalékgig ugyanazon feltételek mellett túl megrendelést tehessen.

A szállítandó gazdasági cikkek minőségére néve a részletes kimutatásban foglalt körülírások, valamint a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság szertari ügyosztályánál letett minták mérvadó és megjegyzetiek, hogy az ajánlandó egységárak kivétel nélkül kifogástalan első minőségű cikkeknek fognak érvényeseknek tekintetni.

A szállítási határidőre, valamint a szállításokra néve az »általános szerződési feltételek« mérvadó, melyek a már fentemlített helyeken a hivatalos órák alatt szintén megtekinthetők.

Az ajánlatban kijelentendő, hogy ajánlattevő az általános szerződési feltételeket ismeri s magára kötelezőnek elfogadja. Az ajánlatok az egyes csoportokra vagy a csoportok egyes tárgyaira is tehetők, az ajánlathoz a szállítandó cikkek mintái is csatolandók, mely minták az ajánlattevő pecsétjével látandók el.

Az ajánlatban hatósági bizonyítvány melléklése mellett világosan kijelentendő, hogy a cikkek a magyar korona országában az ajánlattevő által készítettnek vagy a beszerzési forrás megnevezendő, mert külföldi készítmények egyáltalában nem, vagy vagy csak azon esetben fognak figyelembe vétetni, ha belföldi készítmények egyáltalában nem, vagy el nem fogadható minőségben volnának kaphatók.

Az ajánlat részletesen minden cikkre néve külön-külön betűkkel és számmal kiírt egységárban a kimutatásból látható darabszám vagy tiszta súlyban kgr. szerint teendő és pedig bérmentve az illető m. kir. dohányjövédéki telep székhelyén levő vaspálya-udvar vagy gőzhajó-állomásra állítva, esetleg ha valamely ily jövédéki telep székhelyén vasut- vagy hajó-állomás nem volna, akkor az ehhez legközelebbi s a megrendelésben megjelölt vasut- vagy hajó-állomásig.

Ajantevő kötelezi magát egyuttal arra is, hogy a szerződés tartama alatt keletkező új jövédéki hivatalok részére szükséges cikkeket a kikötött egységáron szállítja.

Az ivenként 50 kros bélyeggel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlatok következőleg czimezve »Ajánlat a m. kir. dohányjövédék részére 7617. számú pályázatra« legkésőbb **1896. évi július hó 11. déli 12 óráig** az alírott hatóság segédhivatalánál átadandók vagy posta útján beküldendők.

Bánatpénzben a követelt összeg 10%-a készpénzben, vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban valamely m. kir. adóhivatalnál, vagy a budapesti m. kir. alampénztárnál letendő és az erről szóló nyugta a zárt ajánlathoz csatolandó.

Ezen feltételektől eltérő vagy elkészen beérkezett, vagy távirati úton tett ajánlatok, vagy végül oly ajánlatok, melyekhez a letett bánatpénzről szóló nyugta csatolva nem lett, avagy a bánatpénz készpénzben csatoltatik figyelembe nem vétetnek.

A letett bánatpénz a szállítási szerződés megkötése esetén óvadéku fog szolgálni.

A m. kir. dohányjövédék fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok között tekintet nélkül az árakra szabadon választhasson, vagy a cél elé-ésére más intézkedéseket is tehessen, az ajánlatok el, vagy el nem fogadására néve határidőül két hét tűztetik ki.

Budapest, 1896. június hó 24.

M. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság.

Le Griffon

legjobb és legkedveltebb

valódi francia szivarkapapír és szivarkahüvelyek

Le Griffon „Patent“

kedvelt és praktikus szivarkapapír.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papír-nagykereskedé-
sekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

G O L D Z I E H E R G É Z A

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.